

den flittige og arbeidsomme Klasse, som der ernærer sig ved Fiskeri, og fordi den har havt den meget skadelige Indflydelse, at de Folk, som den angaaer, have anseet den for uretsfærdig og indgribende i de Rettigheder, der tilkom dem; de have altid anseet Loven som en Fjende af dem, og de have derfor i mange Tilfælde søgt at omgaae den eller ligefrem at overtræde den. Af Fiskericontrolørens Beretning fremgaaer det ogsaa, at der i eet Aar er fremkommet fire Gange saamange Lovovertrædelser som i det foregaaende, og sjøndt jeg troer, at de fleste af disse ere blevne begaaede af Folk, som kunne kaldes Løsgængere og Vagabonder blandt Fiskerne, er det ikke muligt andet, end at denne Tone er trængt ind blandt alle Fiskerne og har udbredt en Betragtning af denne Lovgivning, der maa ansees for i høi Grad uheldig. Jeg hælber til den Anskuelse, at jo større Frihed der kan opnåes med Hensyn til Fiskeriet i Liiinjorden, desto bedre vil det være, og det Skribt, som her er gjort dertil, anseer jeg for at være meget vigtigt, ligesom jeg, som sagt, i det Hele anseer Lovforslaget for meget heldigt. Der er kun et Par enkelte Punkter, hvori jeg vilde finde det rigtigt, at der foretoges Forandringer, og det er navnlig med Hensyn til Tidsbestemmelserne i §§ 1 og 4. Naar Puls- og Østvaadfiskeriet bliver frigivet paa de Strækninger, som her ere angivne, maa det komme til Anvendelse paa Steder, hvor der drives Sildefiskeri med Bundgarn og Ruser, og det vil da staae dette vigtige Fiskeri i Tidsrummene fra den 15de Mai til den 24de Juni og fra den 24de September til den 1ste October. Jeg troer, det vilde være heldigt, hvis Sildefiskeriet blev sikret, om ikke derved, at Tiden blev forandret, saa dog paa samme Maade, som er benyttet ved andre Slags Fiskerier, hvor det er bestemt, at Puls- og Østvaad ikke maae benyttes i en vis Afstand fra noget Faststaaende Redsel. Det andet og vigtigere Punkt, jeg vil omtale, angaaer Controlen. Naar § 41 i Loven af 29de December 1857 bliver ophævet, hvad jeg anseer for meget rigtigt, vil § 39 blive aldeles illusorisk, thi Politimesteren og Sognefogden vilde da slet ingen Opfordring have til at skride ind, hvor der kunde være Anledning dertil, og Controlen kommer saa-

ledes til at hvile paa den ene Controleur med hans ene Assistent. Det er imidlertid efter min Mening sikkert og gaabenbart, at disse to Mænd paa ingen mulig Maade vilde kunne overkomme den Control, som vil følge af Loven; de vilde ikke kunne bestride, hvad de skulle, og Fiskerne vilde derfor fremdeles bevare den Ueggyldighed ligeoverfor Loven, som bevæger dem til hyppigt at overtræde den. Naar derimod Communerne kunde faae nogen Indflydelse paa Sagen, s. Ex. ved at udnævne en Mand, der skulde varetage Lovens Overholdelse, og naar man navnlig dertil benyttede en Mand, som var Fisker — Loven vil jo kun komme til Anvendelse i de Egne, hvor der opholder sig Fiskere, — vilde en Saadan meget let kunne overholde Loven, i alt Fald i en meget videre Udstrækning end den nu bestaaende Control, der umuligt vil kunne gjøre det. Kunde i det Hele taget Controlen tilføjes opgives, vilde jeg ansee dette for det Heldigste. Den medfører kun uogle Udgifter — hvad jeg forresten anseer for mindre vigtigt i dette Spørgsmaal — til Embedsmænd, som ere satte til at varetage Noget, de ikke kunne overholde, og dette, troer jeg, udøver en meget skadelig Indflydelse paa Moraliteten og Tonen i det Hele imellem Fiskerne. Dette sidste Punkt skal jeg navnlig tilslade mig at lægge Thinget paa Sinde og henstille, om der ikke muligviis burde stee nogen Forandring deri.

Solm: Da jeg første Gang saae dette Lovforslag, glædede jeg mig ligesom den ærede sidste Taler ved at see, at Fisketiderne derved i ethvert Tilfælde vilde blive forlængede; men deels ved at læse det næiere igjennem, og deels ved at læse det Andragende, der har været fremlagt paa Landsthingets Børd, er det dog forekommet mig, at der kunde opstaae enkelte Vanskeligheder ved at vedtage Lovforslaget, navnlig med Hensyn til det læsede Band fra Løgstør til Hals, hvoraf en Deel er i privat Eie under Navn af matriculeret Band, og hvoraf der svares aarlige Skatter til Staten. Vel hælber det i Lovforslaget, at Ingen maa komme det faststaaende Redsel eller det i Brug værende Landbragningsvaad nærmere end 100 Favne, men det synes mig klart, at, naar der